

Komentáre k čítaniam ✘ 30. nedeľa cez rok B

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Dostať zrak

Pred prvým čítaním (Jer 31,7-9):

Uvažuj trocha nad scénou, ktorú popisuje Jeremiáš pre svojich krajanov, ktorí sa trápia vo vyhnanstve v Babylone. Pán navráti svojmu ľudu jeho vlasť. Po generáciách, ktoré zažívali stratu, každý ide domov.

A zdôrazňuje, že naozaj každý. Jeremiáš spomína slepých i chromých, tých, ktorých by s najväčšou pravdepodobnosťou nechali na mieste, aby neboli príťažou. I títo budú privedení naspäť uprostred svojho ľudu. Nikto nebude považovaný za nehodného, či bezcenného. Súčasťou prúdu tých, ktorí kráčajú domov budú tehotné ženy i tie, ktoré budú mať malé deti. Na tejto púti budú vítaní i tí, ktorí majú špeciálne potreby. Pán sám upraví cestu, aby sa na nej nikto nepotkýnal a aby každý prišiel domov bezpečne.

Táto púť je predchodkyňou našej cesty do Božieho kráľovstva. Doprevádza nás na nej sám Pán so svojou potechou a radou. Máme živú vodu krstu, ktorou si môžeme po ceste uhasínať smäd. Máme povinnosť pomáhať tým, pre ktorých je ťažké sa pohybovať a krok držíme nie s tými najpevnejšími a najmocnejšími, ale s tými najslabšími.

Pred druhým čítaním (Hebr 5,1-6):

Priznám sa: chcem, aby si ma ľudia vážili a som rád, keď ma za niečo pochvália. Ak krájajú koláč slávy, chcem mať z neho kúsok. Vlastne veľký kus, prosím.

Autor listu Hebrejom ale zdôrazňuje, že najslávnejší úrad v krajine, úrad veľkňaza, sa obsadzoval nie na základe ľudských zásluh, ale podľa plánu Božieho. A čo je najzvláštnejšie, veľkňaz vykonáva rolu, ktorú ho v skutočnosti pokoruje: prináša obeť za hriechy ľudí a pri tom si uvedomuje, že i on sám je jedným z hriešnikov.

Ak niekto sedí na slávnom kresle, toto kreslo samotné dotýčného človeka ešte nerobí slávnym. Je tam preto, lebo Boh chcel, aby tam sedel. Je tam z Božej dobroty. Dokonca i Ježiš dostal rolu večného veľkňaza iba preto, lebo to chcel Boh. Ak sa teda Ježiš neodvážil osláviť sám seba, potom my, ktorí hľadáme slávu pre seba, kráčame vskutku po veľmi neistom teréne.

Pred evanjeliom (Mk 10,46-52):

Mnohým z nás sa už počas svätej omše stalo, že ktosi „nepovolaný“ vnikol dovnútra a vyrušoval. Čosi podobné nie je zriedkavé ani na sv. omšiach na otvorenom priestranstve, napríklad na púťach. Dav okolo Ježiša reagoval na slepého Bartimeja tak, ako by reagovala väčšina z nás, keby niekto vyrušoval na sv. omši: okríkli by ho alebo by sa ho snažili taktne umlčať, aby ten posvätný zážitok, ktorý práve s Ježišom majú, nebol narušený jeho lamentáciou.

No Bartimej sa umlčať nedá. Núdzni, zúfalí ľudia sa ťažko nechajú umlčať; nemajú totiž čo stratiť. A nakoľko „Pán počuje volanie chudobných“, Bartimeja ľudia nakoniec privedú do Ježišovej prítomnosti. Ježiš sa ho spýta, čo chce? A slepec nie je ani hanblivý, ani nesmelý: chce vidieť. Vie, že Ježiš to môže urobiť. A Ježiš, ktorý je vždy vd'ačný chudobným za ich neuveriteľnú vieru, mu povie, že túžbu jeho srdca mu splnila jeho viera. A pošle ho svojou cestou.

Bartimej však nejde svojou cestou. Ide cestou svojho Pána. Keď raz začne vidieť, smer svojej cesty navždy zmení a vyberie sa tadiaľ, kadiaľ ide ten, ktorý je Život. A z toho vidno, že naozaj začal vidieť.

Otázky na uvažovanie

- Kto je z cesty do kráľovstva v tvojej komunite vylúčený? Čo by sa dalo urobiť pre to, aby bol zahrnutý aj on?
- Aký typ slávy ti je naporúdzi v tvojej komunite, na pracovisku, v rodine, v škole? Túžiš po nej, ideš po nej hlava-nehlava, alebo si ju jednoducho, keď ti bola ponúknutá, prijal?
- Spomeň si na chvíľu, kedy ti viera otvorila oči. Čo nové, čo si nevidel predtým si vtedy začal vidieť?

Činná odozva

Priblíž sa počas tohto týždňa o jeden krok bližšie ku kráľovstvu. Zahrň do svojho života niekoho, kto je z neho zvyčajne vylučovaný: pozvi ho na obed, do kostola, na rozhovor, alebo do nejakej činnosti, kde doteraz nebol vítaný.

Pripravil: MB@svd